

Az ENSZ-nek már a svédek sem elég liberálisak

2016 január 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A kifogástalan múltú Svédországban hogyan keveredtek a svédek abba a helyzetbe, hogy nagyvárosaikban találkozót adjanak egymásnak a harmadik világ gyakran egymással is összet?z? etnikai csoportjai, akik az össznépesség már mintegy tizedét teszik ki, és akik közül bármikor kerülhetnek ki dzsihadisták?

Hogyan váltak Malmö, Göteborg és Stockholm egyes negyedei a polgárháború gyötörte libanoni Bejrúthoz hasonlóvá? És miért fakadt sírva a zöldpárti miniszterelnök-helyettesn?, Asa Romson a parlamentben, amikor november 25-én bejelentette, hogy Svédország szigorít addigi befogadó menekültpolitikáján, és lezárja határait a Dánia fel?l érkez? migránsok el?l?

Svédország a hatvanas évekt?l kezdve élen járt a polgárháborús térségekb?l származó menekültek befogadása terén. A stockholmi kormány évr?l évre nagy összeget különített el a költségvetésb?l, és juttatott el segélyként Afrikába és Ázsiába. Stockholmban évtizedes múltja van a multikulti politikának.

Az egykamarás svéd parlament, a Riksdag már 1975-ben elfogadta a bevándorlókról és a kisebbségekr?l szóló törvényt, amely többek között kimondja, hogy joguk van anyanyelvükön tanulni, és a svédet mint idegen nyelvet kell oktatni nekik. Svédországban integrációs minisztérium is m?ködik, melynek élén 2010 és 2014 között Erik Ullenhag állt. Széles körben ismert, szimbolikus gesztusnak volt tekinthet?, hogy Svédország „magáénak tekintette” az ENSZ 1997 és 2006 között hivatalban lév?, béke-Nobel-díjas f?titkárát, a ghánai Kofi Annant, aki második, svéd felesége révén megszerezte az északi ország állampolgárságát is.

Mindez azonban, úgy látszik, nem volt elegend? annak a lelkiismeret-furdalásnak a csillapítására, amit a svéd társadalom érzett, pontosabban az uralkodó pártok sugalltak, hogy tudniillik nem elég az elmaradott és válsággal küzd? országok segélyezése, menekültjeikkel a mindennapi életben is meg kell osztani a jómódot. Ez a nagyvonalú felfogás, amit a hasonlóan gazdag svájciak nem vallanak, volt a tömeglélektani alapja a nagyszámú menekült befogadásának, ami tehát nem a gyarmati múltból következ?en, hanem kizárólag elvi megfontolások miatt történt. Jellemz? ugyanakkor, hogy svéd társadalom, illetve az állam minden, a befogadást el?segít? igyekezete ellenére súlyos bírálatban részesült az ENSZ Menekültügyi F?biztossága (UNHCR) részér?l, egy, a „mindennapok rasszizmusát” kutató vizsgálat nyomán. Ezt a svéd kormány kérésére és közrem?ködésével végezte el az országban az afrikai származású emberekkel foglalkozó szakért?k munkacsoportja. A jelentésnek az volt a végkövetkeztetése, hogy a svéd társadalomban továbbra is el?ítéletek élnek a színes b?r? emberekkel szemben. A svédek annyira meg vannak gy?z?dve saját államuk átfogó toleranciájáról, hogy nem teszik meg azokat a szükséges intézkedéseket, melyek átalakíthatnák a többség érzelmeit az afrikai származású svédek iránt. Vagyis az UNHCR szerint még mindig nem elég a svédcsepp, sokkal többre lenne szükség.

Svédországban az utóbbi években számos „gy?lölet-b?ncselekményt” követtek el, menekültszállásokat gyújtottak fel. Növekedett a Svéd Demokrata Párt népszer?sége is: a felmérések szerint 2015 ?szén már többen szavaznának rájuk, mint a szociáldemokratákra vagy a mérsékelt jobboldal pártjaira. Állítólag a rasszizmus annak ellenére érezhet?, hogy nemcsak a törvények biztosítják a teljes egyenjogúságot a színes b?r?ek számára, de különféle segít? szervezetek és esélyegyenl?ségi hálózatok is m?ködnek, melyek a „mindennapi rasszizmus” áldozatait gyámolítják.

Tény, hogy nagyvonalú szociálpolitikával, toleráns neveléssel sem lehet gyökeresen átalakítani az emberek mentalitását, eloszlatni az emberek fenntartásait azokkal szemben, akiket, több-kevesebb joggal, idegennek tekintenek. Hatósági úton fel lehet lépni a gy?lölet megnyilvánulásaival szemben, de a tartózkodást, az érzelmi elutasítást nehéz feloldani. De mit lehet tömeglélektani szempontból remélni, még egy kifejezetten toleráns társadalomtól is, amikor bizonyos kisebbségi csoportok képtelennek t?nnek arra, hogy figyelembe vegyék saját, hosszú távú érdekeiket, és maguk is törekedjenek az integrációra és az asszimilációra?

Itt és most nem akarok bizonyos b?nügyi statisztikai adatokra hivatkozni, melyek indirekt módon bizonyítják, hogy a színes b?r? svéd állampolgárok hajlamosabbak a devianciára, mint a többség. Az is tény, hogy bizonyos, a svédekre hagyományosan nem jellemz? b?ncselekmények, a nemi er?szakok száma az utóbbi id?ben határozottan megszaporodott. Egyes városnegyedekben, amióta a többségi svédek elköltöztek, határozott szegregációs tendenciák érvényesülnek, és felt?n?en romlott a közbiztonság.

Raoul Wallenberg nemzete minden jóakarata és együttérzése ellenére sem képes megoldani jórészt iszlám vallású állampolgárainak integrálását, ami érezhet? társadalmi feszültséget idéz el? ott is, ahol azel?tt hosszú évtizedeken át jólét és társadalmi béke honolt. A kisebbségek nem akarnak felolvadni az európai olvasztótégelyben, sokan utasítják el az asszimiláció felkínált lehet?ségét. ?k azután – mivel képzetlenek – a jóléti rendszert pumpolják, illetve már fiatalkoruktól fogva sodródnak a deviancia felé. Jelent?s, túlnyomó többségben színes b?r?, máról holnapra él? csoportok szorulnak a társadalom perifériájára, akikkel szemben a fehér b?r?, jómódú többség bizalmatlan. A többségi társadalom el?ítéletessége fokozatosan növekszik, annak ellenére, hogy az állam minden eszközt felhasznál a csökkentésére. Svédországban nemcsak a törvények biztosítják a polgárok jogegyenl?ségét fajra, nemre és vallásra való tekintet nélkül, de a nevelésben és az oktatásban is határozott antirasszizmus érvényesül. Ugyanakkor az állam mindazokat az információkat, melyek „rasszista módon” értelmezhet?k, nem hozza nyilvánosságra, és nem tartja nyilván a b?nelkövet?k vallását, etnikai eredetét. A több évtizede tartó politikai korrektség hatása er?sen kétséges, következményei pedig hosszú távon kiszámíthatatlanok.

Pelle János - A szerz? újságíró

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló